

GLASNIK

reformacyje

Broj 1, 2018.

PROPOVIJED
Samopožrtvovnost

IZVJEŠTAJI
Obiteljski seminar

ZDRAVLJE
Orašasti plodovi

Uvid u
HEBREJSKE
PRAZNIKE I
KALENDAR (I)

GLASNIK

reformacije

U OVOM BROJU DONOSI:

UVID U HEBREJSKE PRAZNIKE I KALENDAR (I)	4
SAMOPOŽRTVOVNOST - DUH NAŠEG STARIJEG BRATA	8
SEMINAR ZA MLADE - SEVERIN NA KUPI	12
PROLJETNI DUHOVNI SABOR	14
OBITELJSKI SEMINAR	16
PETA ZAPOVIJED	18
ORAŠASTI PLODOVI U SLUŽBI ZDRAVLJA (II)	22
NE BOJ SE!	24

GLASNIK reformacije

Glasilo Reformnog pokreta
adventista sedmog dana

God. LXIV
Broj 1

Izlazi tri puta godišnje

ISSN 1333-1655

Odgovorni urednik:
Mladen Aradski

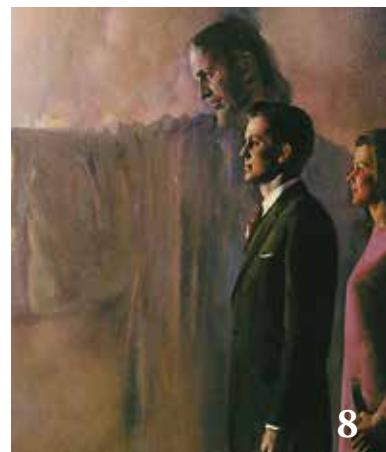
Grafička priprema i dizajn:
Goran Andelić

U GLASNIKU REFORMACIJE
izlaze članci biblijsko-religioznog,
moralno-poučnog i zdravstvenog
sadržaja te izvještaji o misionarskoj
djelatnosti naše crkve širom svijeta.

Rukopise, prijedloge, priloge
i eventualne promjene adresa
šaljite na adresu:

GLASNIK REFORMACIJE
Ribnička 12, 10000 Zagreb
Tel/faks: (01) 36 34 067
e-mail: info@rpasd.hr

Prema mišljenju Ministarstva kulture
i prosvjete Republike Hrvatske,
Kl. ozn. 612-10/93-01-161,
Ur. broj: 532-03-1/7-93-01,
od 23. veljače 1993., Glasnik Reformacije
ne podliže plaćanju osnovnog
poreza na promet.

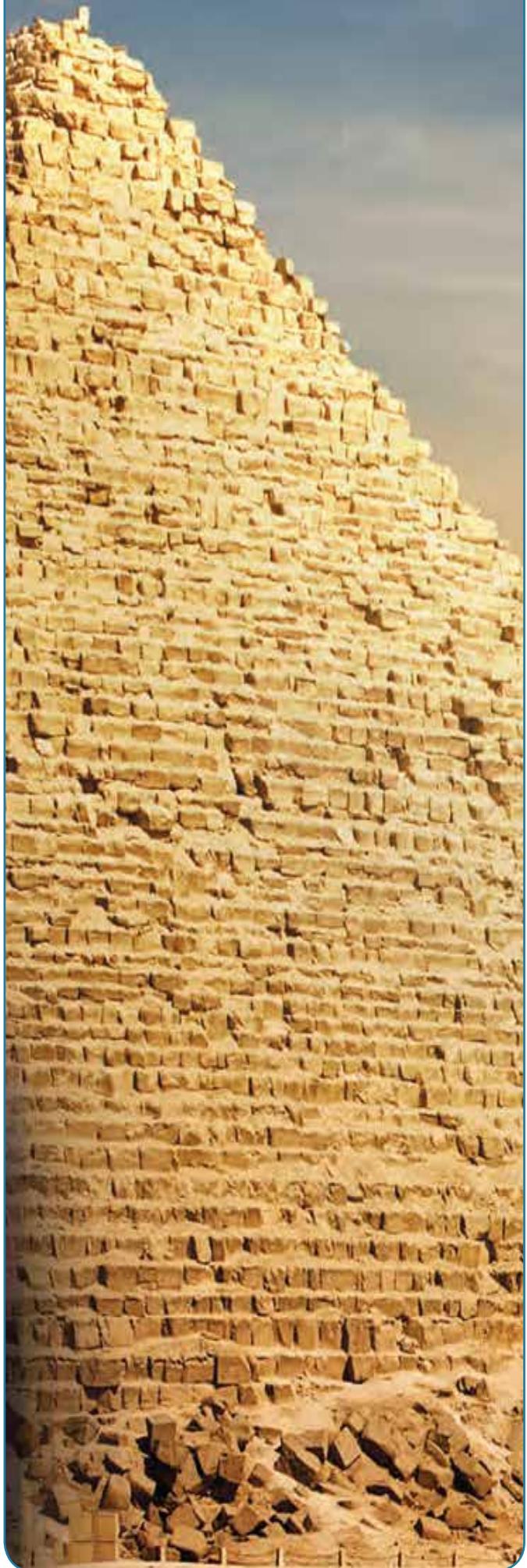
16

18

22

Povijest je učiteljica život-kaže jedna stará izreka. Istražujući povijesne detalje bolje razumijemo ono što nam donosi sadašnjost. Proučavajući povijest starog Izraela otkrivamo detalje koji nam pomažu da razumijemo i povežemo proročanske simbole i njihova ostvarenja. Centar starozavjetnih proročanstava je najava Mesije, Izbavitelja Izraelskog naroda. Neka od tih proročanstava prepoznata su tek kad su se ispunila na Isusu iz Nazareta. Pojedini detalji nisu nam uvijek jasni zbog vremenske distance i nerazumijevanja pojedinih specifičnih, tadašnjih izraza, koji u našem vremenskom kontekstu imaju drugačije značenje. Kad ih uspijemo protumačiti, iznova snaže našu vjeru u Biblijska proročanstva, a poneka nas fasciniraju kad vidimo s kakvom su se neobičnom preciznošću ispunila.

Iz ovog broja Glasnika, istaknuo bih prvi članak u kome se istražuju obećavajuća proročanstva Abrahamu, neobičan obred Pashe, koji je obilježio dramatičan izlazak Izraelaca iz Egipatskog ropstva te precizno ispunjenje pojedinih simbola iz tog obreda u Kristovoj žrtvi na križu. Ovdje se proročanstvo ispunilo točno u sat.

U drugom članku nećemo gledati na Isusa Krista samo kao Mesiju i Spasitelja grješnog čovječanstva, već i savršen uzor za svakog pojedinog čovjeka. Neke osobine i način ponašanja nas oduševljavaju i rado ih želimo usvojiti, kao npr. neposredno ophođenje s djecom i marljivost u radu. Ipak, neke osobine su nam teže ili teško prihvatljive kao npr. bezuvjetno praštanje onima koji su nam nešto skrivili, ljubav prema neprijateljima i samopožrtvovnost. Danas se samopožrtvovnost ne promovira i nalazi se samo u odnosima s najbližima srodnicima, rjeđe u odnosima prijatelja, a nikako ne u odnosu s neprijateljima. Zato je važno istraživati kojim se motivima vodio Isus kad je mogao „postati poslušan do same smrti“ i na križu reći: „Oče, oprosti im, jer ne znaju što čine.“ Nadahnuti primjerom našeg starijeg Brata oduprimo se prevladavajućoj sebičnosti koja u suvremenom društvu od mane postaje otovo vrlina.

Mladen Aradski

Uvid u HEBREJSKE PRAZNIKE I KALENDAR (I)

Peter D. Laušević

Proročanstva za Abrahamu

Dugo očekivana noć napokon je stigla. Sva skupljena očekivanja koja su imali u više od 200 godina ropstva kulminirala su te jedne noći. Gotovo zaboravljena proročanstva vraćaju se u sjećanje i u uzbuđenju su ponavljana; sloboda je konačno na vidiku!

Od trenutka kad je prvo proročanstvo dano Abrahamu, svaka generacija ponavljalaa je to dragocjeno obećanje. Abraham je željno gledao na obećano naslijede. Gospod je obznanio patrijarhu: "A tebi i po-

tomstvu tvojemu poslige tebe dat će zemlju u kojoj si pridošlica — svu zemlju kanaansku — u vjekovni posjed; i bit će Bog njihov." (Postanak 17:8.) Ali Abrahamu nije još bilo dopušteno da naslijedi zemlju jer narodi koji su je nastanjivali nisu još bili zreli da budu zamijenjeni. Bog je objasnio: "Ali u četvrtome naraštaju (djeca Abrahamova) vratit će se ovamo, jer mjera bezakonja amorejskoga još nije puna." (Postanak 15:16.)

Bog neće odbaciti narod dok njihova čaša bezakonja nije puna. Milostiv Bog kome služimo produžio je njihovu probu na još četiri generacije nakon što je Abraham živio među njima, tako da bi mogli vidjeti karakter Božji otkriven njima osobno - "jer" kao što Bog kaže, "Abraham je slušao moj glas i držao moju naredbu, moje zapovijedi,

moje odredbe i zakone moje." (Postanak 26:5.) Abraham je živio kao primjer pobožnosti stanovnicima oko njega. Oni ne samo da su čuli propovijedanje Božjeg zakona, već su ga mogli vidjeti manifestiranog u životu jedne osobe.

Bog je čekao jer On koji je stvorio sve stanovnike svijeta voli svakog pojedinca i želi da svi imaju dovoljno vremena da se pokaju. "Ne kasni Gospodin s obećanjem, kako ga neki sporim smatraju, nego je strpljiv prema nama ne želeći da tko propadne, nego da svi prispiju k pokajanju." (2. Petrova 3:9.) Budući da je željan da spasi, On može čekati nekoliko generacija dok svaka duša koja može biti spašena to i ne bude.

Ovo vrijeme čekanja trebalo je biti dugo nakon što je Abraham počinuo. "A ti ćeš k ocima svojim

u miru poći, u sretnoj starosti bit ćeš sahranjen.” (*Postanak 15:15.*) Ovo nije neko nespecifično vrijeme čekanja, već je bilo proročko u svojoj prirodi. “Tada Bog reče Abramu: »Dobro znaj da će tvoji potomci biti došljaci u zemlji koja nije njihova i služit će im, a oni će ih tlačiti četiri stotine godina.“ (stih 13).

Ovo nije bilo 400 godina ropstva u Egiptu, već radije 400 godina unesrećenosti u tuđim zemljama zajedno s ropskim periodom. Ovo znamo jer apostol Pavle utvrđuje datum izbavljenja opisanog u knjizi Izlaska od vremena kad je zavjet učinjen s Abrahom pa do Sinaja. “A obećanja su izrečena Abrahamu i potomku njegovu. Ne kaže: »i potomcima«, kao o mnogima, nego kao o jednomu: I potomku twojemu, to jest Kristu. A ovo kažem: Saveza, otprije od Boga ovjerovanog u Kristu, ne dokida Zakon koji je nastao četiri stotine i trideset godina poslije, i ne poništava obećanje.” (*Galaćanima 3:16, 17.*)

Pavao se ovdje referira na obećanje koje je Gospod učinio Abrahamu u vrijeme kad je patrijarh ušao u Obećanu Zemlju star oko 75 godina.¹ Ipak, nevolja nije počela dok se Išmael nije počeo rugati Izaku nakon što je ovaj prestao biti dojen. “No Sara opazi kako se sin — što ga je Hagara, Egipćanka, rodila Abrahamu — podsmjehuje.” (*Postanak 21:9*) Izak je rođen nakon što je Abraham živio u Kaananu 25 godina. Čak su imali i posebnu svečanost kada je Izak prestao biti dojen, za vrijeme koje je podsmjehivanje počelo.² Ako usporedimo ove stihove, Izak bi imao oko 5 godina kada se ovo podsmjehivanje odigralo. Ovo odgovara 30 godina razlike u izračunu apostola Pavla i onoga danog u Postanku 15.

Mojsije govori o cijelom periodu boravka, i koristi isti vremen-

ski okvir na koji će se Pavle kasnije pozivati: “A vrijeme što su ga sinovi Izraelovi proveli u Egiptu iznosilo je četiri stotine i trideset godina. I dogodi se — po svršetku četiri stotine i trideset godina, upravo onoga dana — dogodi se da sve vojske Gospodnje izadoše iz zemlje egipatske.” (*Izlazak 12:40, 41.*) Točno u dan, na kraju proročkog perioda danog Abrahamu, Hebrejska nacija napustila je Egipatsko ropstvo.

Pashalno oslobođenje

Tijekom ovog oslobođajućeg izlaska iz ropstva, Hebrejski narod naučio je ime YHWH koje nikad prije nije bilo korišteno u komunikaciji s čovječanstvom. Ovo ime korišteno je zajedno s obećanjem Abrahamu, kada ga ponavlja: “I objavio sam se Abrahamu, Izaku i Jakovu kao Bog Svemogući, ali pod svojim imenom — Jahve — njima se nisam očitovao. I sklopio sam i savez svoj s njima da ћu im dati zemlju kanaansku, zemlju u kojoj su boravili kao pridošlice.” (*Izlazak 6:3, 4.*)

Znate priču o faraonovom odbijanju da pusti Izrael, zajedno sa zlima koja su uništila cijelu robovlasničku naciju, uključujući i zadnje zlo - uništavanje prvorodenih u cijeloj zemlji, i od ljudi i od životinja. Samo Hebreji su bili zaštićeni zajedno s bilo kojim Egipćaninom koji je pao pod zaštitu Izraelskog domaćinstva koje je imalo simbol krvi na svojim dovratnicima i nadvratniku svoje kuće.³ U takvim okolnostima uspostavljena je svetkovina Pashe.

Hebreji su trebali iskusiti veliko oslobođenje od doslovног ropstva— i ovo oslobođenje bilo je simbol oslobođenja od duhovnog ropstva grijehu. Kako bi pokazao Hebrejima da trebaju novi početak od grijeha, izlazak je trebao biti novi period za njih kao pojedince i

kao cijeli narod. Kao novi početak, trebali su računati svoju vjersku godinu od vremena kada su oslobođeni iz ropstva. “Ovaj mjesec neka vam bude početak mjesecima; neka vam to bude prvi mjesec u godini.” (*Izlazak 12:2.*) Drevni narodi nisu u tom periodu računali vrijeme kao Prije Krista (pr. K.) ili Anno Domini (A.D.). Umjesto toga, svi narodi koristili su neki epski događaj iz povijesti svoje nacije, kao vrijeme na koje bi se referirali. Za Izraelce, ovaj epski događaj bio je oslobođenje iz Egipta. Izlazak je označavao njihov prvi mjesec zvan Abib.⁴

Međutim, oslobođenje se nije dogodilo prvog dana tog mjeseca. Nekoliko stvari trebalo se dogoditi prije nego su mogli biti slobodni. Trebali su duhovnije razumijevanje prije nego što su mogli otići. Trebali su razumjeti mjesto Janjeta Božjega u svojim životima. “Kažite svemu zboru Izraelovu govoreći: ‘Desetoga dana ovoga mjeseca neka svatko sebi pribavi janje, prema domu svojih otaca, po janje za dom... Janje neka vam bude bez mane, muško, od jedne godine; uzmite ga od ovaca ili koza. I čuvajte ga do četrnaestoga dana ovoga mjeseca; onda neka ga sva zajednica zbara sinova Izraelovih zakolje u suton. I neka uzmu od krvi te poškrope oba dovratnika i nadvratnik na kućama u kojima ga budete blagovali. A meso, na vatri pečeno, neka pojedu te iste noći; s neukvasanim kruhom i gorkim biljem neka ga pojedu.’” (stihovi 3–8).

Četrnaestog dana prvog mjeseca trebali su ubiti janje—i tijekom te noći, trebali su pojesti janje jer je u ponoć trebalo biti uništenje prvorodenih u svakoj Egipatskoj obitelji, nakon kojega je slijedilo oslobođenje Hebrejskog naroda. Ova ceremonija postala je zakon u Izraelu.

“U prвome mjesecu četrnaestoga dana u sутон jest Pasha u čаст Господу.” (*Levitski zakon 23:5.*)

Pashalno janje bilo je simbol Kristove smrti. “Očistite stari kvasac, da budete novo tijesto, kao što ste beskvasni; jer je i pasha naša, Krist, za nas žrtvovana.” (*1. Korinćanima 5:7*) Njegov karakter bio je predstavljen janjetom bez mane koje je bilo korišteno kao žrtva i čiji život može dati otkupljenje. “Znajući da niste nečim raspadljivim — srebrom ili zlatom — otkupljeni od svoga ispravnog življenja, kakvo ste naslijedili od otaca, nego dragocjenom krvlju Krista kao Jaganjca bez mane i bez ljage.” (*1. Petrova 1:18. 19.*)

Četrnaesti dan mjeseca Abiba

Prvo pashalno janje ubijeno je četrnaestog dana te davne godine te je pojedeno te noći. O ponoći

svi prvorodenci u zemlji su umrli. “I dogodi se da o ponoći Gospod udari sve prvorodence u zemlji egiptskoj: od prvorodenca faraonova koji ima sjesti na njegovo prijestolje do prvorodenca sužnja koji leži u tamnici, kao i svu prvenčad stoke.” Nešto kasnije te noći faraon je istjerao Hebreje iz svoje zemlje.“ I usta noću faraon, on i sve sluge njegove i svi Egipćani; i nastade velik jauk u Egiptu jer ne bijaše kuće u kojoj nije bilo mrtvaca. I pozove on noću Mojsija i Arona te reče: »Dižite se, odlazite isred puka mojega, i vi i sinovi Izraelovi! Ta idite, služite Господу као што сте говорили!» (*Izlazak 12:29.-31.*) Prije nego je svanulo jutro⁵ oni su krenuli na put.

Prva Pasha imala je veliko značenje za sve što su radili. Budući da je to bilo njihovo zadnje jelo u Egiptu, trebali su biti spremni za put. Dobili su upute: “A blagujte ga ovako: opasani oko bokova svojih, s obućom svojom na svojim nogama i sa

štapom svojim u svojim rukama. I jedite ga u žurbi — то је Pasha Господња.” (*Izlazak 12,11.*) Nakon svih priprema, bili su spakirani i spremni za put. Ne samo da su bili obučeni za put, oni su morali i jesti stojeći. “U vrijeme svog oslobođenja iz Egipta, djeca su Izraelova jela pashalnu večeru stojeći, opasanih bedara i sa štapom u ruci, spremni za put. Način na koji su svetkovali ovu ustanovu bio je u skladu s njihovim stanjem; upravo su se pripremali za svoj izlazak iz Egipta, stojeći pred mučnim i teškim putovanjem kroz pustinju.”⁶ Tek kad su bili u Kanaanu i nastanili se u toj zemlji mogli su jesti u opuštenijem položaju.

Iz tog razloga sjećali su se ove noći s posebnim značajem. “To je noć bdijenja u čast Господу, što ih je izveo iz zemlje egipatske; то је та — свим sinovima Izraelovim — ноћ bdijenja u čast Господу у све njihove naraštaje.” (*stih 42.*) Stoga je istog dana uspostavljena pashalna služba.⁷

Pashalno janje trebalo je biti ubijeno u posebno vrijeme četrnaestog dana. Ovo postaje jasno čitanjem marginalnih bilješki "King James Version" prijevoda kao i "Young's Literal" prijevoda Biblije. "I čuvajte ga do četrnaestog dana ovoga mjeseca; onda neka ga sva zajednica zbara snova Izraelovih zakolje u sutor (eng. *između večeri*)" F. C. Gilbert, Londonski Židov koji se obratio i postao adventista sedmog dana, objašnjava u svojoj knjizi, "Practical Lessons", značenje fraze "između večeri":

"Židovi su vjerovali kako postoje dvije večeri, večer dana i večer noći. Pogledajte Brojeve 28:4, margine. Prva večer započinjala je u podne. Jedan pisac, za riječi "između večeri" govori, 'Pod tim izrazom mislili smo na tamni dio dana, nakon podneva.'"

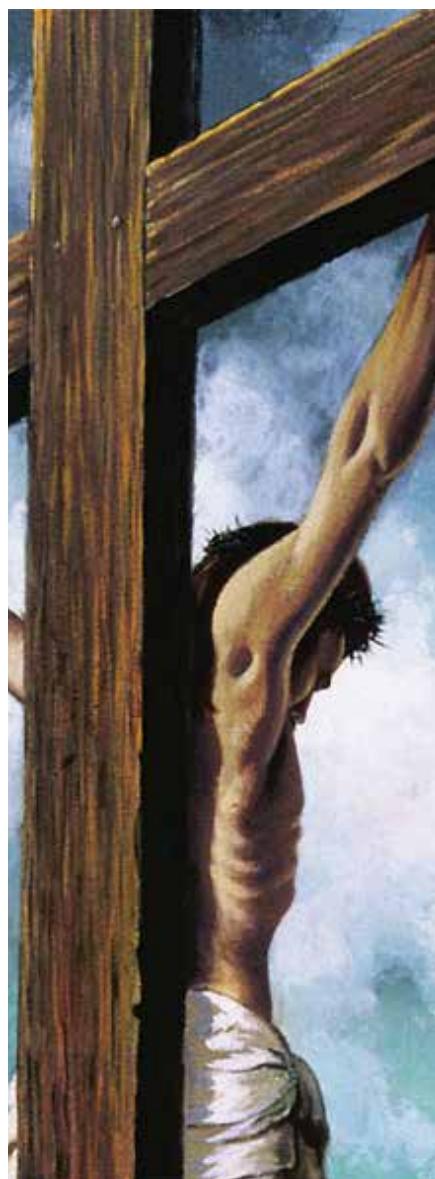
Kada je prva večer počinjala, ovako je objasnio rabin Rashi, komentator Biblije i veliki autoritet među židovskim piscima:

"Vrijeme poslije šestog sata (12 sati, pogledaj sljedeću bilješku) i nadalje se zove, ba-an ha-ar-ba-yim, između večeri; jer sunce ide prema svom domu, kamo stiže u večer." Misao je očito da sunce dostiže najvišu točku u podne, počinje padati prema zapadu, u kojem smjeru nastavlja do zalaska." I on nastavlja:

"I stoga, ba-an ha-ar-ba-yim, mi razumijemo da su to sati između večeri dana, i večeri noći. Večer dana počinje sa sedmim satom (to jest, odmah nakon podneva), i nastavlja se do večeri noći. I večer noći počinje sa noći, ili zalaskom sunca." —Rashiov komentar na Izlazak 12:6. Pogledajmo također sljedeću bilješku:

"Od toga shvaćamo da je jedna večer počela u dvanaest (*po našem vremenu*), a druga je počela u šest sati poslijepodne (18:00). Šest sati između ove dvije točke se zove između večeri. No, riječ

"između" sama po sebi je iznimno značajna. To bi značilo da će janje biti ubijeno između prve večeri i druge večeri. Koje bi bilo vrijeme između prve i druge večeri? Između dvanaest i šest (18:00)? Odgovor je tri (15:00). I to je bio sat kad je Spasitelj umro na križu. Raspet je u šestom satu (12:00), umro je u devetom (15:00). Sveti pismo je bilo ispunjeno. Isus Krist je bio pashalno Janje. Čak i Josip Flavije spominje činjenicu da se pashalno janje ubijalo između devetoga (15:00) i jedanaestog (17:00) sata; vrijeme kad su ih počeli ubijati bilo je oko tri sata (15:00). Pogledaj Josephus Flavius, 'Sixth Book of Jewish Wars; poglavlje 6, paragraf 3.'⁸

Iz ovoga možemo vidjeti kako je pashalno janje ubijeno točno u 3:00 poslijepodne—točno vrijeme Isusove smrti. "I o devetojuri zavapi Isus snažnim glasom govoreći: »Elo, Elo, lama sabah tani?« — što je u prijevodu: »Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?«" "A Isus ispusti snažan glas te izdahnu." (Marko 15:34, 37) Deveti sat je 15:00 (3:00) poslijepodne⁹ po našem računanju vremena, budući su Židovi počeli računati sate dana od izlaska sunca ili 6:00 ujutro.

(nastavlja se)

Literatura:

1. Abraham je imao 75 godina kad je napustio Haran kako bi stanovao kao stranac u Obećanoj Zemlji (Postanak 12:4). Tada mu je dano obećanje sjemena (stihovi 1–3).

2. Abraham je imao 86 godina kada je Išmael rođen (Postanak 16:16). Imao je 100 kada je Izak rođen (Postanak 21:5).

3. "Mnogi su Egipćani bili ponukani da priznaju hebrejskog Boga kao jedinog istinitog Boga, i oni su sada molili da im se dopusti da nadu utočište u domovima Izraelaca kad anđeo koji uništava bude prolazio zemljom. Oni su primljeni s dobrodošlicom i oni su prisegnuli da će odsada služiti Boga Jakovljevog i poći iz Egipta s njegovim narodom." —Patrijarsi i proroci, str. 279.

4. "Toga dana mjeseca Abiba vaš je izlazak." (Izlazak 13:4).

5. "Opasani, sa sandalama na nogama i štapom u ruci, izraelski je narod stajao i tiho te sa strahopostovanjem čekao kraljevsku naredbu o polasku. Kretnuli su prije svanuća"—Isto, str. 281.

6. Želja vjekova, str. 653.

7. Molim pročitajte kontekst Izlazak 12:29–51, pogotovo u svjetlu 42 stih.

8. F.C. Gilbert, Practical Lessons, str. 123. (PDF Version.)

9. 6:00 prijepodne plus devet sati je 15:00 (3:00) poslijepodne

Samopožrtvovnost DUH NAŠEG STARIJEG BRATA

Jose Romero

„Jer ste na to i pozvani, jer i Krist postrada za nas, i nama ostavi ugled da idemo Njegovim tragom.“ (1.Petrova 2:21.)

Tijekom vjekova u svijetu su se pojavljivali ljudi velikog uma, ljudi koji su dali obilježja raznim granama znanstvenih dostignuća, ljudi koji su zabilistali poput sjajnih zvijezda, razgoneći tamu neznanja ne samo za svoje vrijeme, već isto tako i za buduće epohe.

Bilo je ljudi koji su se isticali svojim znanjem, rječitošću,

neustrašivošću, poštenjem, samoprijegorom, i tako dalje. Ti su povlašteni pojedinci obično uzdizani i cijenjeni kao „oci“ znanstvenih disciplina, kao primjeri na koje se svi trebaju ugledati te da čak i buduće generacije idu njihovom stopama. Međutim, poput svih ostalih ljudi, i oni su bili ograničeni u nečemu drugome praveći greške i propuste.

Kao „oca vjernih“ Biblija nam prikazuje patrijarha Abrahama, ističući velika djela vjere tog Božjeg čovjeka. Njegovo bespogovorno pokoravanje božanskom pozivu i napuštanje rodnog zavičaja „ne znajući kuda ide“, zaista predstavlja znak velike vjere. Abrahamova spremnost da žrtvuje sina jedinca, sina obećanja, njegova

nepokolebljiva poslušnost kao ostarjelog i iznemoglog oca u tim trenucima strašnog bola, pokazala je svijetu i cijelom svemiru da ga nebo nije bez razloga priznalo za „oca vjernih“. Upravo u toj vrlini u kojoj je tada pokazao veličinu, drugom je prigodom izrazio ozbiljnu sumnju i slabost.

Zbog svoje neustrašivosti da javno osudi grijeh, Ilija zaslužuje naše divljenje. Svi znamo za veliki događaj koji je on izveo na Karmelu. On je tada predstavljao Ivana Krstitelja, a po istom duhu treba prepoznati i one koji će završiti Božje djelo na ovoj zemlji. Ilija je na kraju u ognjenim kolima uznesen na nebo. Kako je to bio veliki čovjek u Božjim očima! Međutim,

kad je očajnički bježao da spasi svoj život, napustivši odgovornost koju mu je Bog povjerio, Ilija je pokazao pravu ljudsku slabost.

Slično spomenutima, i mnogi drugi pokazivali su plemenitu uzvišenost, ali isto tako i ozbiljne slabosti. Oni stoga ne mogu predstavljati savršene primjere na koje bismo se mogli bez ikakve opasnosti ugledati. Hvala Bogu što kao kršćani imamo savršeni, vječni i nepromjenjivi Uzor na koji ne samo da se možemo, nego i trebamo u svemu ugledati. To je Isus Krist, naš najstariji brat. On je savršeni Uzor na koji uvijek trebamo gledati.

Isus na putu samopožrtvovnosti

Samopožrtvovnost je opisana na sljedeći način: „Uzdržavanje ili ograničavanje vlastitih želja ili interesa.“ (*Dobrovoljno žrtvovanje svojih sklonosti, interesa i udobnosti u korist drugoga.*) Naš najstariji Brat je jedini koji je u potpunosti pokazao ovu vrlinu, koja je toliko velika i dragocjena, a često zapostavljena među ljudima, pa čak i među članovima crkve koji tvrde da idu Njegovim stopama.

„Ako želimo biti sretni, trebamo se truditi steći one osobine koje je Krist imao. Jednu značajnu Kristovu osobinu predstavlja Njegova samopožrtvovnost i milostivost. On nije došao da bi se brinuo o sebi. On je činio dobro: to je bilo Njegovo jelo i piće. Ugledajući se na Spasiteljev primjer možemo s Njim biti u tjesnoj povezanosti; trudeći se svakodnevno da Ga slijedimo, postat ćemo blagoslov za svijet i osigurati sebi ovdje zadovoljstvo te na kraju vječnu nagradu.“¹ Apostol Pavao piše: „Istinita je riječ, i svakoga primanja dostoјna da Isus Krist dođe na ovaj svijet da spasi grješnike, od kojih sam prvi ja.“ (*1. Timoteju 1:15.*) Kakve li milostive poniz-

nosti! Tvorac svemira (*Hebrejima 1:2; Kološanima 1:16.*), koji je je bio jedno s vječnim Ocem (*Ivan 1:1.*), kojemu su se svi anđeli klanjali (*Hebrejima 1:6.*), došao je na ovaj svijet kako bi spasio nas, sirote grješnike.

Kao Kralj nad kraljevima i Gospodar nad gospodarima On je dijelio prijestolje svemira, ali svu tu blistavu slavu On je ostavio i došao na ovaj mračni svijet da bi na sebe uzeo našu, već četiri tisuće godina grijehom uniženu prirodu.

Podnosio je sve okrutnosti ovog svijeta, prepunog bola i patnji da bi na kraju umro strašnom smrću na križu Golgoti.

Sve ovo, i još mnogo više podnio je imajući pred očima samo jedan cilj: spasenje izgubljenog svijeta, oslobođenje zarobljenih i otkup

čovjeka od njegove tjelesne, moralne i duhovne poniženosti. „To je bila dobrovoljna žrtva. Isus je mogao ostati pokraj Oca, mogao je zadržati nebesku slavu i štovanje anđela. No, On je više volio vratiti žezlo u Očeve ruke i sići s prijestolja svemira da bi onima koji ginu donio svjetlost.“² „Radi spasenja izgubljenog svijeta Krist je dao sebe kao žrtvu pokajanja... ,Ranom Njegovom mi se iscijelismo“.³ Kakve li samopožrtvovnosti od strane našeg najstarijeg Brata!

„Opišite, ako je to ljudskom jeziku uopće moguće, poniženje Božjeg Sina i nemojte misliti da ste dosegli vrhunac vidjevši Ga kako u zamjenu za čovječanstvo daje prijestolje svjetla i slave koje je imao s Ocem. Došao je s neba na zemlju -

i dok je bio na zemlji nosio je Božje prokletstvo kao jamstvo za pali rod. Njegova obveza nije bila da to napravi. On je odabrao nositi Božji gnjev koji je čovjek neposlušnošću prema božanskom zakonu na sebe navukao. Odabrao je podnijeti okrutnu podrugljivost, ismijavanje, bičevanje i raspeće. Došavši u ljudskom obličju, ponizio je sam sebe „postavši poslušan do same smrti“ - smrti koja je zaprepastila cijeli svemir - smrti na križu. Krist nije bio neosjetljiv na sramotu. On ju je krajnje gorko osjećao. Osjećao ju je još dublje i jače nego što mi možemo osjećati patnju, jer je Njegova priroda bila uzvišenija, svetija i čišća od prirode grešne rase za koju je trpio. On je bio veličanstvo neba, jednak s Ocem, zapovjednik anđeoskih vojski, pa ipak je umro za čovjeka smrću koja je bila, iznad svake druge smrti, zaognuta sramotom i prijezirom. Oh, kad bi naduta ljudska srca mogla to shvatiti, kad bi mogla razumjeti značaj otkupljenja i imati želju od Isusa se naučiti krotkosti i poniznosti!“⁴

Ljudi koji su oponašali naš savršeni Primjer u samopožrtvovnosti

U Starom Zavjetu Mojsije je bio jedan od onih koji su išli Kristovim stopama samopožrtvovnosti.

Mojsije je bio usvojen kao sin Faraonove kćeri i na taj način postao glavni kandidat za Faraonovo prijestolje. On je dobio najviše obrazovanje da bi mogao biti postavljen na taj uzvišeni položaj. Bio je intelligentan, čvrstog karaktera i točan u vršenju svojih dužnosti. Uskoro je trebao biti smatran zakonitim nasljednikom prijestolja. „I nauči se Mojsije svoj premudrosti egipatskoj, i bješe silan u riječima i u djelima,“ (Djela 7:22.) ali kada je bio spremjan primiti kraljevsku krunu i

u ruke uzeti žezlo - kako bi bio smatran najvećim čovjekom tada poznatog svijeta, na putu da dobije slavnu moć, bogatstvo i sjaj - on je odlučio poći drugim, boljim putem - putem samopožrtvovanja. „Vjerom Mojsije, kad već bijaše odrastao, odbi zvati se sinom kćeri faraonove, izabравši radije da bude zlostavljan zajedno s Božjim narodom negoli prolazno grešno uživanje,“ (Hebrejima 11:24,25.) On se odrekao svjetske časti da bi pomogao svojoj braći koja su živjela u sasvim drugačijoj situaciji od njega. Njegova su se braća nalazila u najsramnijem i najnepravednjem ropstvu, ne samo tjelesno, već i duhovno. Kakva ljubav! Kakvu je nježnost on osjećao za svoj narod kada je odlučio podijeliti s njima svoju sudbinu radije nego li uživati u naklonostima i počastima. Ova duboka, samopožrtvovna ljubav za Božje naslijede postala je još očitija u zadnjim danima Mojsi-

jevog života kada je molio: „Ali oprosti im grijeh; ako li nećeš, izbriši me iz knjige svoje koju si napisao.“ (Izlazak 32:32.)

Na završetku svojih dana na ovoj zemlji, Mojsije se pomirio s Božjom voljom kojom mu je bio uskraćen ulazak u kanaansku zemlju, zemlju njegove čežnje. No on je s velikim zanimanjem i ohrabrenjem pripremao svoju braću da dođu u posjed obećane zemlje. Kakvo je samopožrtvovanje Mojsije ovdje pokazao! On je to naučio od svog Učitelja, kojeg je vjerom i u viziji video kako korača krvavom stazom da bi platio krivnju svoje braće.

U Novom Zavjetu kao primjer možemo spomenuti Pavla - apostola neznačajaca - koji je sam za sebe rekao: „Ugledajte se na mene, kao i ja na Krista.“ (1. Korinćanima 11; 1.) Pavao je bio član Visokog savjeta, filozof i učenjak, koji je zauzimao visoki položaj časti, bogatstva i slave.

On je imao takvu moralnu snagu da se odrekao privlačnih izgleda za budućnost kako bi umjesto toga išao stazom kojom je Krist prošao za dobro drugih. „No što mi bješe dobitak ono primih za štetu Krista radi. Jer sve držim za štetu prema prevažnomu poznanju Krista Isusa Gospodina svojega, kojega radi sve ostavih, i držim sve da je gubitak, samo da Krista dobijem.“ (*Filipljanim 3:7,8.*)

Promatrajmo Pavlovo putovanje svjetom neudobnim prijevozima toga vremena. Slijedimo ga u našim mislima kroz sela i gradove u danima njegove slobode, kao i u danima njegovog zatočeništva, dok je boravio u svome šatoru, kao i kada je bio kažnjavan. U koju je svrhu sve to učinjeno?

„Pavao i Barnaba navikli su oslanjati se s pouzdanjem na Božju silu koja ih je uvijek izbavljala. Srca su im bila ispunjena gorljivom ljubavlju prema dušama koje propadaju. Kao

vjerni pastiri koji traže izgubljene ovce, oni nisu ni pomicali na svoju udobnost. Zaboravljajući na sebe, oni se nisu kolebali, niti pak gubili hrabrost kad su bili umorni, gladni i nazeblji. Imali su pred očima samo jedan cilj - spas onih koji su odlutali daleko od stada.“⁵ -

Ovi su ljudi napustili svoju vlastitu udobnost i spokojnost, da bi pomagali svojim bližnjima kao što je to činio i njihov Učitelj. I u Bibliji, kao i izvan nje, nalazimo čitav niz ljudi i žena koji su koračali tom istom stazom samopožrtvovanja.

„U izvješćima o onima koji su samoodricanjem ušli u zajednicu Kristovih stradanja, stoje - jedno u Starom, a drugo u Novom zavjetu - imena Jonatana i Ivana Krstitelja... Jonatanovo je ime zabilježeno na nebu, a na zemlji stoji kao svjedok postojanja i sile nesebične ljubavi...“

„Sam u tamnici, videći da mu treba proći istom stazom kojom će proći njegov Učitelj, Ivan je prihvatio svetu dužnost - zajednicu s Kristom u stradanju. Nebeski su ga vjesnici pratili do groba. Sve-mirska bića, grešna i bezgrešna, bila su svjedoci njegove ustrajnosti u nesebičnoj službi.“⁶

Snaga samopožrtvovnosti među našim narodom

„Koji govori da u Njemu stoji, i taj treba da tako hodи kao što je On hodio.“ (*1. Ivanova 2:6.*)

„Krist je svojim vlastitim nogama prošao putem samoprijegora i požrtvovnosti, i svi Njegovi učenici, ako se na kraju žele zajedno s Njim uzdići, moraju proći tim istim putem.“⁷

Kada je u 19. stoljeću nastao adventistički pokret, Gospod je pozvao vjerne i odane muškarce koji su napustili svoju udobnost i kao glasnici evanđelja pošli drugima objaviti bogatstva istine. Pred sobom oni nisu imali ništa

osim vjere da će ih Bog snabdjeti njihovim potrebama.

Kada je Gospod osnovao Reformni pokret, On je kao vlasnik vinograda ponovno zvao ljudе koji su bili spremni „potrošiti i biti potrošeni“.

Pioniri Reformnog pokreta - ljudi koji su povjerenu im istinu braniли sa svom svojom dušom, životom i srcem, radosnu su vijest nosili u razne zemlje svijeta. Mnogi su odlažili o svom vlastitom trošku, ne razmišljajući ni o kakvим materijalnim dobrima do kojih bi možda na drugi način mogli doći. Kako bi si osigurali sredstva za život, morali su, poput apostola Pavla u svoje vrijeme, obavljati različite vrste ručnih radova i fizičkih poslova. Naši su pioniri sada otisli na svoj počinak, a njihovi naslijednici - druga generacija - sada su već prešli polovinu svoga života. Odgovornost u radu prenosi se na mlade radnike. No taj se prijenos odgovornosti ne obavlja bez rizika. S tugom možemo zapaziti da nestaje duh samopožrtvovnosti i žrtvovanja u korist duša koji je Krist posjedovao.

Mi koji smo radnici treće generacije, naslijedili smo sada već utemeljen rad. Iz tog se razloga nalazimo u ozbiljnoj opasnosti da izgubimo iz vida duh požrtvovnosti i samoprijegora koji je karakteriziraо našeg najstarijeg Brata i naše pionire. Neka to ne bude tako. Slijedimo stoga naš veliki Primjer! Stupimo na stazu kojom je hodio naš najstariji Brat - stazu samopožrtvovnosti.

Literatura:

1. 4. *Svjedočanstvo*, str. 227.
2. *Želja vjekova*, str. 22, 23,
3. 8. *Svjedočanstvo* str. 208, 209.
4. *Pregled i glasnik*, 11. rujna, 1888.
5. *Djela apostola*, str. 169.
6. *Odgoj*, str 156, 157.
7. 3. *Svjedočanstvo*, str 402

Seminar ZA MLADE

Dorina Rebeka Buzdum

Početkom nove 2018. godine, od 4. do 7. siječnja, održan je seminar za mlade, u Severinu na Kupi, malom planinsko mjestu u Gorskem kotaru. Daleko od grada i gužve, okruženi samo prekrasnom prirodom, mogli smo stvarno uživati u divnim Božjim blagoslovima. Cilj proučavanja na seminaru bio je istaknuti važnost i značaj poštovanja Deset zapovijedi, a istraživali smo prve četiri zapovijedi na desnoj ploči Dekaloga razmatrajući koja sve načela te zapovijedi sadrže. Te zapovijedi postavljaju univerzalna pravila za odnose u obi-

telji, braku i društvu, a u vremenu kad i mnogi kršćani Deset Božjih zapovijedi ne poštuju, ovakve teme pobuđuju posebnu pažnju. Svakog dana obrađena je po jedna zapovijed i principi koji se odnose na nju, povezujući ih s najčešćim suvremenim izazovima s kojima se naši mladi susreću.

Dan smo započinjali jutarnjom molitvom, a nakon doručka i kratke pauze, krenuli smo s programom. On se sastojao od kratkog izlaganja određene teme, anonimne ankete u kojoj je svatko odgovarao na pitanja vezana uz temu. Zatim je slijedilo izlaganje teme te pregled rezultata ankete koji su bili i više nego zanimljivi. Uspoređivanjem odgovora iz ankete s porukama izložene teme obično se potakla dinamična diskusija u kojoj smo detaljno

obrađivali svako pitanje i obrazložili svoja mišljenja, a cilj je bio da svatko sudjeluje.

U četvrtak, prvo predavanje je imao brat Boris Bosanac na temu „Poštivanje autoriteta“ obrađujući petu zapovijed. Govorio je što autoritet predstavlja za nas, koje vrste autoriteta postoje, što je bunt i kako bismo se trebali odnositi prema njemu.

U petak je brat Igor Aradski u sklopu proučavanja šeste zapovijedi izlagao na temu „Sklonost nasilju“. Iz izloženog i kroz diskusije obuhvaćene su najčešće vrste nasilja, kakve posljedice uzrokuje i kako do njega dolazi.

Nakon propovijedi brata Marka Mikića za početak subote, zajedno smo pogledali poučan film o velikom reformatoru Martinu Lutheru.

Subotnje popodne iskoristili smo za šetnju kroz kanjon Kamačnik. Uživali smo u prekrasnoj prirodi i druženju do završetka subote, a večer je bila obilježena predavanjem brata Daniela Poropata koji je bio vrlo osjetljivu temu vezanu za sedmu zapovijed. Nemoral se pojavljivao u svim vremenima, ali u današnjem vremenu kroz medije dobiva nove oblike a time u svoju mrežu ovisnosti hvata nove žrtve. Kroz Božju Riječ i Duh proroštva objašnjavao nam je kako prepoznati sklonost nemoralu, koje se opasnosti i posljedice kriju u popuštanju grijehu. Posebno su mediji koje mladi koriste, zatrpani takvim sadržajima pa neoprezni postaju lak plijen nekog oblika nemoralu. Na kraju propovijedi ponuđena je zanimljiva obrana od izazova te vrste u tri koraka: skreni pogled, skreni misli, pokreni se! U diskusiji smo analizirali naš svakodnevni život i pokušali uočiti opasnosti i iskušenja koja nas vrebaju na ovom području.

U nedjelju ujutro predavanje i diskusiju je vodio brat Nevio Aradski na temu „Tko je kovač moje sreće“. Nevivo predavanje je obuhvaćalo pitanja vezana uz sudbinu i osobnu odgovornost pri svakom izboru. Naglasilo je važnost podređivanja naše volje Bogu.

Ono što je ovaj seminar činilo drugačijim je to što smo svi bili uključeni u otvorene diskusije na svaku od tema. Željelo se čuti svačije mišljenje i osobne dileme. Za razliku od nekih ranijih seminara, gdje su gosti iz inozemstva držali predavanja i vodili riječ, ovog puta su mladi preuzezeli odgovornost i potpuno sami organizirali seminar i pripremili predavanja.

Iskusniji i manje iskusni predavači uspjeli su na zanimljiv način obrazložiti utemeljenost svake zapovijedi i argumentima dokazati njenu vrijednost u današnjem vremenu.

Na ovom seminaru se pokazalo da je odrasla jedna nova generacija mladih koja može poslužiti u radu za Boga jer ima snažnu volju za učenje novih - životno važnih pouka. Vjerujem da je ovaj seminar bio poseban i koristan za sve koji su na njemu sudjelovali a pouke koje smo tamo naučili sigurno će nam pomoći u susretu sa životnim izazovima.

Goran Andelić

“Ištite od Gospoda kiše u vrijeme kasnoga dažda.” (Zaharija 10:1) bio je moto proljetnog duhovnog sabora održanog 30. i 31. travnja 2018. godine u Lipiku. Bog nas kroz Duh proroštva savjetuje: „Oživljavanje istinske pobožnosti među nama najveća je i najhitnija od svih naših potreba.“ (Odabrane poruke, sv. I, str.121)

Duh Sveti nam je prijekopotreban pa je i duhovni sabor imao

za cilj donijeti novi žar i težnju za ranim i kasnim daždom. Na ovom saboru imali smo nove i mlade govornike koji su uz Božju pomoć prenijeli Njegovu riječ slušateljima. Sabor je započeo u petak početkom subote, a uvodna propovijed braća Josipa Vončine nosila je naslov: Rani dažd. Pored mnogobrojnih biblijskih stihova i odlomaka Duha proroštva posebno se želim prisjetiti sljedećeg citata: „Crkveni sabori, redovna bogosluženja i sve slične prilike gdje se ulaže osobni napor za duše, jesu od Boga određene prilike za izljevanje ranog i pozognog dažda. Ali neka se nitko ne vara da je prisustvom na tim skupovima završena

njestova dužnost.” (Svjedočanstvo za propovjednike, str. 508)

U subotu dopodne u popunjenoj crkvi, kroz proučavanje subotnje škole su nas vodili braća Aleksandar Spasovski i Denis Ivanović. Glavnu temu: Pozni dažd, u dopodnevnoj propovijedi, na vrlo nadahnut način izlagao je brat Simeon Karvatski, predsjednik Južnoslavenske unije, te je naglasio važnost pripreme za primanje Duha Svetoga u našem životu. Samo osnaženi silom Duha Svetog možemo biti spremni i potvrđno odgovoriti na Božanski poziv da sudjelujemo u Njegovom djelu. „Tada začuh glas Gospodnji što

govoraše: »Koga ču poslati i tko će nam poći?« A ja rekoh: »Evo me! Mene pošalji!“ (*Izajia 6:8.*)

Nakon duhovnog predavanja slijedio je ručak i kratki odmor do prvog dijela popodnevnog bogoslužja koji je vodio br. Nevio Aradski. Djeca su kao i obično, svojim iskrenim i spontanim nastupom, pjesmom i recitacijama proslavljali Boga, a nakon njih je uslijedio niz pjesama te izlaganje br. Marija Marka Mikića koji je govorio o međusobnoj ljubavi vodeći se stihom iz *Djela 4:32.* „A u mnoštva onih koji su uzvjerovali bijaše jedno srce i jedna duša.“ Naglasak je bio na kršćanskoj i međusobnoj ljubavi nalik onoj kod ranih kršćana: „Učenici nisu tražili taj blagoslov samo za sebe. Njih je pritiskao teret za duše. Evanđelje je trebalo odnijeti u sve krajeve svijeta i oni su tražili da im se da sila koju je Krist obećao.“ (*Svjedočanstvo, sv. 8, str. 21*) Nakon nekoliko pjesama slušali smo temu „Pripremimo put za Pozni dažd“ koju je održao brat Goran Andelić i skrenuo misli slušatelja na sadašnjost i na put pripreme koji nije lak. Kao kršćani dužni smo koristiti svih devet duhovnih plodova koji su opisani u poslanici *Galaćanima 5:22.2.* „A plod je Duha: ljubav, radost, mir, strpljivost, blagost, dobrota, vjera, krotkost, uzdržljivost.“ Mogli smo zaključiti da je rad na našem karakteru doživotan. „Oblikovanje karaktera je posao za cijeli ovaj život i za vječnost. Kad bi svi mogli shvatiti ovo: (...) Koliko bismo drukčije provodili ovo vrijeme probe i koliko bi drukčiji karakteri ispunjavali naš svijet!“ (*Odgovor no roditeljstvo, str. 162*)

U drugom dijelu popodnevnog bogoslužja, uz bogati sadržaj ispunjen pjesmama i iskustvima, imali smo priliku čuti i jedno zdravstveno predavanje br. Daniela Poropata o temi „Hram Duha Svetoga“. Podsjetili smo se kako smo divno sazdani i da sve što jedemo i pijemo vrši određen utjecaj na naše tijelo koje je hram Duha Svetoga.

Gospod nas je obilno blagoslovio na ovom proljetnom duhovnom saboru i dao nam je priliku da koristimo vrijeme, sredstva i talente kako bismo što kvalitetnije izgradivali naš karakter i pripremili se za Njegov dolazak.

Josip Vončina

Mario Marko Mikić

Goran Andelić

Daniel Poropat

Zbor mladih

Njegovanim brakom DO SRETNE OBITELJI

Dom je mjesto u kojoj boravi obitelj, a ozračje u njemu svakodnevno stvaraju svi koji u njemu žive. Da bi to ozračje biti ugodno i poželjno treba uložiti trud, a to znači da se međusobni odnosi njeguju.

„Dom treba biti malo Nebo na Zemlji, mjesto na kome se ljubav ne guši, već njeguje. Naša sreća ovisi o njegovanju ljubavi, razumijevanja i prave ljudzavnosti jednoga prema drugome.”¹

Nažalost, atmosfera u domovima često nije ni približno takva i zato se obiteljski seminar, pod naslovom „Njegovanim brakom do sretne obitelji“ bavio pitanjima: Čime hraniti bračnu sreću? Koja je zdrava hrana za brak? Koji su najopasniji otrovi za brak? Seminar je održan 29. i 30. travnja 2018. u Lipiku i Jankovcu.

Realan svijet u kojem živimo najbrže nam prikažu statistike, a one neupitno govore o porastu broja razvoda brakova, a time i domova.

U 2015. g. je u Hrvatskoj sklopljeno 19.834 brakova, a razvedeno 6010 brakova što govori da na 1000 sklopljenih bude 303 razvedena braka, dakle oko 30% brakova propadne. Situacija u drugim zemljama u okruženju je slična ili još nepovoljnija.

Da je ozračje u domu i njegovanje odnosa presudno za stabilnost braka govori istraživanja o najčešćim razlozima za rastavu. Uobičajeno je mišljenje da je treća osoba u braku uzrok raspada veze, ali brojke govore drugačije. U tek 25% slučajeva, afera je glavni razlog za razvod, dok oko 80% muškaraca i žena navode postupno udaljavanje, gubitak osjećaja zajedništva, osjećaj da više nisu voljeni i cijenjeni u braku kao glav-

ne razloge za razvod. Sve to govori koliko je važno uložiti trud u održavanju odnosa u braku.

Jedan od najpoznatijih istraživača bračnih odnosa, psihijatar John Gottman, proučivši tisuće sretnih i nesretnih bračnih primjera, došao je do zaključka da je presudni čimbenik koji ugrožava brak izostanak njegovanja braka.

„Prečesto se dobar brak uzima zdravo za gotovo umjesto da mu se pruže briga i poštovanje koje zasluguje i koje mu je očajnički potrebno.”²

Hraniti brak ‘zdravom hranom’ znači svakodnevno održavanje bliskog i prisnog poznanstva kroz pokazivanje interesa za sve što se trenutno događa u životu partnera. To je važna priprema za rješavanje stresnih situacija i sukoba te promjena u životnim ciklusima: roditeljstvo, odsustva zbog

tipa posla, preseljenje, kronična bolest, nezaposlenost, finansijske poteškoće. Vrlo korisna hrana za brak su međusobno poštovanje i divljenje koji su temelj bračnog prijateljstva, a služe kao protuotrov za prijezir. Realnost u braku su i nesporazumi i njih treba rješavati što ranije. Njegovanje braka u takvim situacijama pretpostavlja izostanak vikanja ili gluhe šutnje, a umjesto oštrog starta, treba primijeniti niže tonalitete i birane riječi.

Spomenuti su i najopasniji otrovi za brak, a među njih spadaju: redovita kritiziranja koja gase želju za bliskošću, omalovažavanje koje kao otrov nagriza međusobno poštovanje. Na omalovažavanje se obično nadovezuje prijezir koji skoro nepovratno zatruje i ono malo preostale ljubavi.

Za njegovanje braka, treba vremena i to je izazov za svaki brak i obitelj jer vremena nikad dosta. Ipak, ulaganje u brak svakako je najisplativije ulaganje zato je često presudno definirati prioritete u braku i obitelji. Time se izbjegava trošenje vremena za pribavljanja materijalnih vrijednosti, a na štetu braka.

Prije svakog predavanja provedena je anonimna anketa vezana za temu koja će se izlagati. Nakon predavanja, s velikom pažnjom praćeni su i rezultati ankete u kojoj su traženi odgovori o tome tko započinje razgovor o osjetljivim pitanjima, kako rješavaju bračne nesporazume i koliko mane bračnog partnera remete sklad u njihovom braku. Odgovori bračnih partnera dali su zanimljive podatke o tome kako su poslagani prioriteti u obitelji i braku, što najviše cijene kod bračnog partnera te kako ocjenjuju svoj brak. Grupiranjem i obradom odgovora dobili smo dobre rezultate i razumjeli kako funkcionira većina mladih brakova u našoj crkvi.

Dok su roditelji sudjelovali na predavanjima i radionicama, za djecu su organizirana proučavanja i igre. Popodne je provedeno na obližnjem izletištu Omanovac, iznad Pakraca.

Drugi dan je bio određen za zajednički izlet u park prirode Papuk, slavonski izletnički biser Jankovac. Prekrasno vrijeme, prirodni ambijent s jezerom, atraktivnim slapom i travnatim poljanama iskorišteno je za opušteno druženje, prijateljske razgovore i zajedničke igre djece s roditeljima. Za hranu na izletu pobrinuo se Denis Ivanović iznenadivši sve svojim kulinarskim sposobnostima.

Da je za druženje s obitelji vrijedilo odvojiti vremena najbolje su svjedočila razdragana i nasmijana lica djece koja su na rastanku pitala kad će opet biti obiteljski seminar.

Literatura:

1. *Temelji sretnog doma* 15.3
2. *The Seven Principles for Making Marriage Work-* John Gottman

Peta ZAPOVIJED

Simeon Karvatski

“Gle, ja ću vam poslati proroka Iliju prije nego dođe dan Gospodnji, velik i strašan.” (Malahija 4:5)

Kako bi izбавio čovječanstvo od gubitka koji je došao kroz grijehe, Bog je u Svojoj ljubavi dao svog jedinog Sina, da tko god vjeruje u njega ne umre već da ima život vječni. Postoje “putokazi” na putu prema vječnosti, kao što Bog kaže, “Postavi sebi putokaze, načini sebi oznake; upravi srce svoje prema cesti, putu kojim si pošla.” (Jeremija 31:21).

Put kojim nas Isus vodi ima znakove koji ističu, upozoravaju i zarađuju za naše najveće dobro—ne

samo u ovom životu, već i u životu koji će doći. Ti znakovi ili putokazi su uspostavljeni na Deset Božjih zapovijedi koje Isus Krist nije poništio ili promijenio kad je bio na zemlji, nego ih je ispunio i obranio, dajući nam primjer za naš svakidašnji život.

Jedna od tih zapovijedi je, “Poštuj oca svojega i majku — to je prva zapovijed s obećanjem, da ti dobro bude i da dugo živiš na zemljiji.” (Efesjanima 6:2, 3.) “Izraelu, koji je uskoro očekivao uči u Kanaan, bio je to zavjet poslušnosti, i dugog života u toj dobroj zemlji.”¹

Ali ova zapovijed ima šire značenje i odnosi se na cijeli Izrael Gospodnji, i obećava onim koji ju drže vječni život na novoj zemlji očišćenoj od prokletstva grijeha.

U početku

S ljubavlju je Bog okrunio formiranje našeg planeta uz stvaranje

uistinu jedinstvenog bića-čovjeka. Kako je Stvoritelj udahnuo u nosnice, dah života, “čovjek postade duša živa”. —(Postanak 2:7) U želji da ovo stvorenje živi u harmoniji s drugima svoje vrste u poslužnosti iz ljubavi prema svom Stvoritelju i Ocu, “I reče Gospod, Bog: »Nije dobro da čovjek bude sam; načinit ću mu pomoć kao što je on.«.... I od rebra što ga uze čovjeku Gospod, Bog, načini ženu pa je doveđe čovjeku. A čovjek reče: »Ovo je sada kost od mojih kostiju i tijelo od tijela mojega! Ova će se čovjećicom zvati, jer ta je od čovjeka uzeta.« Zbog toga će čovjek ostaviti svoga oca i majku svoju i prionuti uza svoju ženu, i bit će dvoje jedno tijelo.” (Postanak 2:18, 22–24.)

Tako, Bog uspostavlja prvu obitelj, postavljajući tako temelj za ispunjavanje svih naših individualnih i društvenih potreba.

Postoji posebno mjesto za svakog člana obitelji—za oca i majku, sinove i kćeri i druge rođake.

“Društvo je sastavljeno od obitelji, i onakvo je kakvim ga glave porodica učine. Iz srca ‘izvire život’ (Izreke 4:23); a srce zajednice, crkve i nacije je domaćinstvo. Dobrobit društva, uspjeh crkve, prosperitet nacije, ovise o utjecaju doma.”²

Božji prekrasni plan za obitelj danu čovjeku u raju bio je nadalje izražen u petoj zapovijedi. Ali, nažlost, ovaj prekrasan plan se uništava. Kroz neposlušnost prema ovoj zapovijedi Sotona je zavaravajući izvršio destruktivan utjecaj i slomio srce ljudske obitelji. Strašni rezultati uključuju: 1. gubitak vječnog života, i 2. skraćivanje prolaznog života. (*Efezanima 6:3.*) Prva ljudska obitelj drhtala je užasnuta kada ju je pogodio strašni zločin bratoubojstva.

“Dok je čovjek u neznanju po pitanju (*Sotoninih*) sredstava, njihov budni neprijatelj na njihovom je svakom koraku. On je u svakoj ulici naših gradova, crkava, nacionalnih vijeća, na sudovima pravednosti, zbujujući, zavaravajući, zavodeći, svuda uništavajući duše i tijela muškaraca, žena i djece, razbijajući obitelji, sijući mržnju, ljubomorno suparništvo, svađu, progonstvo, ubojstvo.”³

Danas vidimo zastrašujuće otuđenje obitelji, povećanje duha ljubomore i nepravednosti koji potiče neslaganje među braćom, sestrama, roditeljima i djecom koju je Bog stvorio da bi bili blagoslov za nas. Danas možemo vidjeti mnogu dječu odbačenu od strane roditelja i mnoge starije roditelje zaboravljene i gotovo napuštene od strane svoje djece. Danas možemo vidjeti ispunjenje Isusovih riječi da se svijet vraća u pretpotporno stanje. Opisujući stanje naših dana, apostol Pavao kaže: “Jer ljudi će biti sebeljupci, srebroljupci, hvalisavci, oholice, hulitelji, roditeljima neposlušni, nezahvalni, nesveti.” (*2. Timoteju 3:2.*)

Reformni pokret adventista sedmog dana ima posebnu privilegiju nositi svijetu poruku koja ne govori samo o strašnim sudovima koji će uskoro doći na naš buntovni planet, već i otkriti ljudima Spasitelja punog ljubavi, spremnog da spasi svoju djecu. U našoj crkvi i praktičnim djelima trebamo pokazati kako Bog može zaštititi i sačuvati naše obitelji od koruptivnih utjecaja koji su u ovom svijetu. I Bog nam to otkriva u petoj zapovijedi.

Roditelji—što želite svojoj djeci?

Velika čast i odgovornost stavljena je na očeve i majke. “Uzmi svog sina, svoju kćer,” Bog govori; ‘poduci ga za Mene; uglačaj njegov karakter tako da bude sjajan kao palača, kako bi sjajio u Gospodnjim dvorovima zauvijek.’⁴ Roditelji imaju posao od velike važnosti pred sobom. Budućnost crkve i društva ove generacije ovisi uvelike o onome što radimo tijekom nekoliko godina dok su djeca s nama. Stoga je vrlo važno za nas, da potpunije razumijemo kako Bog očekuje od nas da izvršimo vjerni utje-

caj na našu djecu i pomognemo im dostići ideale neba. Bog je osobno “odredio kako će tijekom ranih godina života, roditelji stajati na mjestu Boga kod svoje djece.”⁵ Kako bi ispunili ovaj edukacijski posao, trebamo tražiti savjete i pomoći od Boga. (*Pogledajte Suci 13:8, 12.*)

“Nije moguće staviti preveliki značaj na rani odgoj djece. Naučene pouke i navike stvorene tijekom ranih godina djetinjstva, imaju više utjecaja na formiranje karaktera i smjer života nego sve poučavanje i osposobljavanje kasnijih godina.”⁶

“Zato te sad molim: čuvaj se da ne piše vina ni žestoka pića i da ne jedeš ništa nečisto.... Neka ne jede ni od čega što dolazi od vinove loze, neka ne pije ni vina ni žestoka pića i neka ne jede ništa nečisto. Neka drži sve što sam joj zapovjedio.” (*Suci 13:4, 14.*)

“Posljedice utjecaja prije rođenja mnogi roditelji smatraju nevažnim; ali nebo to ne promatra na isti način. Poruka poslana od strane Božjeg anđela, i dva puta izrečena na najsvetlijiji način, pokazuje kako bi o ovome trebali pažljivo razmišljati.”⁷

Roditelji mogu položiti temelje zdravog i sretnog života svojoj djeci.

Mogu ih iz svog doma poslati s bogatom zalihom moralne čvrstoće i sposobne da izdrže sve kušnje svijeta s hrabrošću i snagom, i uspješno se suočića sa svim problemima u svom životu.

Odgovornost očeva

Očevi! Vaša odgovornost u odgoju vaše djece nije samo da ih učite i podučavate. Najveće djelo je vaš OSOBNI PRIMJER. U Abrahamu možemo vidjeti odličan primjer oca koji je hodio po volji Božjoj. Kamo god je Abraham pošao, sagradio je oltar Gospodu i prizvao Njegovo ime. "Sve dok očevi sami ne hode u zakonu Gospodnjem savršenog srca, neće biti spremni zapovjediti djeci koja će doći poslije njih."⁸ Današnji roditelji mogli bi naučiti od Abrahama kako da uspostave jutarnje i večernje bogoslužje u svom domu, i daju Bogu najveću pažnju. Čak i za Išmaela je napisano kako je "u svojim kasnijim danima pokajao zbog svojih zlih putova i vratio Bogu svoga oca."⁹ Očevi! Bog vas poziva da budete slični Abrahamu. "Jer za njega znam da će zapovjediti sinovima svojim i domu svojemu nakon sebe da se drže puta Gospodnjega čineći pravednost i pravdu," (*Postanak 18:19.*) Otac je zakonodavac u svojoj obitelji; on mora dovesti Božji zakon u svoj dom. Ali, on također mora paziti da "ne razdražuje djecu svoju" (*Efežanima 6:4.*)

Odgovornost majki

Mojsijeva majka znala je kako će njezin sin uskoro biti vraćen u faraonovu palaču, i kako će okružen raskošima i iskušenjima, biti u velikoj opasnosti da ostavi Boga. Provela je dvanaest godina odgajajući Mojsija i kao rezultat tog čvrstog treninga, nikad nije zaboravio Boga, iako je bio primoran živjeti izvan svog doma sljedećih dvadeset i osam godina. Dok je bio okružen egipatskom kulturom, idolopoklonstvom, i mnogim svjetovnim

iskušenjima, Mojsije je ostao vjeran podukama svoje majke. "Vjerom Mojsije, kad već bijaše odrastao, odbi zvati se sinom kćeri faraonove. Radije izabra biti zlostavljan zajedno s pukom Božjim nego imati časovito grješno uživanje. Većim je bogatstvom od blaga u Egiptu smatrao sramotu Kristovu, jer je gledao na plaću." (*Hebrejima 11:24–26.*) "Cijeli budući Mojsijev život, velika zadaća koju je on obavio kao vođa Izraela, svjedoči o važnosti utjecaja kršćanske majke. ...Majka u velikoj mjeri u svojim rukama drži sudbinu svoje djece."¹⁰

"Jan Hus je bio skromnog porijekla; siroče, koje je rano ostalo bez oca. Njegova pobožna majka smatrala je odgoj u strahu Gospodnjem najsukupcijenijim nasljedstvom i zato je nastojala to nasljedstvo osigurati svom sinu... Njegova majka ga je pratila u Prag; ona, kao siromašna udovica; nije mogla svome sinu dati veći dar ni novca, ali kad su došli blizu velikoga grada, klekla je pored mladića bez oca i molila je nebeskog Oca da izlije na njega svoj blagoslov."¹¹

Majka je djetetov prvi učitelj u vrijeme njegovog ili njezinog najvećeg potencijala i najaktivnijeg razvoja. Glavni aspekti obrazovanja djeteta, u velikoj mjeri, u njenim su rukama (*Izajja 66:13, prvi dio*). Dom je prva škola, i ovdje se postavljaju temelji uspješnog života.

Važne točke obrazovanja

1. Zdravlje. Shvaćanje kako su ljudi hramovi Gospodnjii i mjesto gdje se njegova slava otkriva treba biti najveći motiv za brigu i razvoj naših fizičkih sposobnosti.

2. Hrana. Naša tijela se sastoje od onoga što jedemo. Svaki organ u tijelu treba pravu hranu. Uvijek bi trebali birati hranu koja nam daje sve potrebne sastojke na najzdraviji način. Krive navike u pogledu jela uzrokuju izopačenje apetita. Bolesti i patnja u svijetu, u velikoj mje-

ri, uzrokovane su greškama u prehrani. Onaj koji je stvorio čovjeka i zna sve naše potrebe, zapovjedio je Adamu da jede dobru hranu. Nakon pada u grijeh, čovječanstvo je trebalo obrađivati zemlju i hraniti "se poljskim raslinjem." Žitarice, voće, orašasti plodovi i povrće, hrana su koju je Bog odredio za našu prehranu. To je također najbolja hrana za djecu.

3. Odjeća. Naša odjeća mora u svakom pogledu promovirati zdravlje tijela i duše. Moda ima moćan i često uništavajući utjecaj na djecu i mlade, i pravo razumijevanje reforme odijevanja trebalo biigrati značajnu ulogu u njihovom kršćanskom odgoju.

4. Čitanje i gledanje. Sotona je pripremio mnogo zamki za našu djecu. Danas je dostupna svakojaka literatura. Svijet je prepun senzacionalnih detektivskih priča, novela, magazina punih razvratnih slika, TV programa, filmova, kompjuter-

skih igrica, modernih karizmatskih pjesmi, plesova, zabava i različitih igri. Možete li sve ovo prepoznati kao Sotonin arsenal? Ove stvari uništavaju moralnost djece i mlađih. Nikada ne bi trebali dati našoj djeci ili mladima takozvane vjerske knjige koje izopćuju istinu tako što ju suptilno miješaju sa zabluđom. Kršćanski roditelji također bi trebali kontrolirati utjecaj koji na njihovu djecu imaju njihovi PRIJATELJI. Moramo im otkriti vrijednosti koje donosi fizički rad i biti pažljivi sa svime što može utjecati na njihove nježne umove.

Djeca

Djeco, zna li Isus za vas? „Ne prodaju li se dva vrapčića za novčić? Pa ipak nijedan od njih neće pasti na zemlju bez Oca vašega. A vama su i vlassi na glavi sve izbrojene. Ne bojte se dakle! Vi ste vrjedniji od mnogo vrapčića.“ (Matej 10:29–31.) Pitate li se ponekad voli li vas On

zaista? „I donosili su mu dječicu da ih se dotakne, no učenici su korili one što ih donošahu. A Isus se, vidjevši to, ozlovolji pa im reče: »Pustite dječicu neka dolaze k meni, i ne branite im — jer takvih je kraljevstvo Božje.«“ (Marko 10:13, 14.)

„Djeco, slušajte svoje roditelje u Gospodinu“ (Efesjanima 6:1.) Ova zapovijed nalazi se u sredini zakona, baš kao što su i djeca u centru obitelji. Biblija nam daje primjer Isusovog djetinjstva i mладости. Sjetite se gdje je Isus odrastao. „Iz Nazareta može li što dobro biti?“ (Ivan 1:46.) Pa ipak postoji divan opis njegove mладости u tom gradu. „A dijete je raslo i jačalo duhom ispunjavajući se mudrošću. I milost Božja bijaše nad njim. ... I siđe s njima, i dođe u Nazaret. I bijaše im podložan... I Isus je napredovao u mudrosti i rastu i milosti pred Bogom i ljudima.“ (Luka 2:40, 51, 52.) Danas, grješnost Nazareta prekriva cijeli svijet. Isus je naš primjer, i

njegov život u kući njegovih roditelja daje nam važnu pouku. On je odrastao u siromaštvu kako bi nam pokazao da i u takvim uvjetima možemo biti bliski Bogu.

Djeco! Živimo u vremenu drugog Spasiteljevog dolaska, koji će sve izmijeniti i povratiti ljepotu i sjaj koji je postojao prije čovjekovog pada. Jeste li željni vidjeti ovaj veliki događaj?

Peta se zapovijed također odnosi na vladare i sve druge kojima je Bog povjerio autoritet. Trebamo im odati poštovanje sve dok se njihove zapovijedi ne protive Božjim zahtjevima, koji su otkriveni u Deset zapovijedi. S punim poštovanjem prema vlastima, one se ne bi trebale miješati u naš odnos s Bogom.

Najveća čast, slava i poslušnost pripada našem nebeskom Ocu. I iznad svega, djeca i mlađi trebaju naučiti vjerovati Bogu i tražiti razumijevanje Njegove volje. Ovo je djelo Ivana Krstitelja „u duhu i sili Ilijinoj“ (Luka 1:17), da obrati naša srca k Gospodu kako ne bi propali. I postojat će rezultat: „Evo sluge mojega koga podupirem, izabraniča mojega u kome si ugodi duša moja!“ (Izajaja 42:1.)

Učinimo sve što možemo da se približimo našem nebeskom Ocu i omogućimo da nas vodi Njegova riječ i da Njegov duh ojača naše obitelji. Amen.

Literatura:

1. Patrijarsi i proroci, str. 308.
2. The Ministry of Healing, str. 349.
3. Velika borba, str. 508.
4. The Ministry of Healing, str. 376.
5. Patrijarsi i proroci, str. 308.
6. The Ministry of Healing, str. 380.
7. Ibid., str. 372.
8. Patrijarsi i proroci, str. 143.
9. Ibid., str. 174.
10. Ibid., str. 244.
11. Velika borba, str. 98.

Orašasti plodovi U SLUŽBI ZDRAVLJA (II)

mag.biologije Sanela Marić

ORAH PEKAN

Tma izvrstan okus, koji za razliku od europskog oraha, nije gorkast. Dobar je izvor vlakana i proteina. Sadrži cink, koji pomaže generiranju testosterona, sadrži B vitamin i mononezasičene masne kiseline, ne sadrži natrij. Bogati su beta-sitosterolom, koji je odličan za prostatu, i smanjuje simptome problema sa prostatom i urinarnim traktom kod starijih muškaraca. Smanjuje i rizik od stvaranja žučnih kamenaca i kolesterola. Orah pekan je odličan za mozak, smanjuje napetost i umor.

PISTACIJE

Pistacija je jedna od najpoznatijih grickalica. Pista-

cije sadrže najmanju količinu kalorija i masnoća. Ovaj mali orah je izvrstan izvor vitamina B6, bakra i mangana, a sadrži i druge bitne vitamine i minerale. Istraživanja pokazuju da pistacije imaju važnu ulogu u zdravlju srca i kontroli tjelesne težine. Pomažu očuvanju zdravlja očiju, budući da sadrže karotenoide. Bogati su vlaknima, koji su potrebni za zdravlje probavnog sustava. Jedna šaka dnevno orašastih plodova, kao što su pistacije, može poboljšati zdravlje i pridonijeti dugovječnosti.

LJEŠNJACI

Lješnjaci su odličan dodatak jelima, a posebno su popularni u pripremi slastica. Kao i drugi orašasti plodovi, lješnjaci mogu imati blagotvoran učinak na zdravlje srca. Lješnjaci također sadrže osobito visoku količinu proantocijanidina, čiji se spojevi nalaze u biljkama za koje se vjeruje da

imaju protuupalna svojstva. Bogati su vitaminom C, kalcijem i željezom. Lješnjaci sadrže bakar, mangan te su bogat izvor vitamina E, a preporučuju se za uklanjanje žgaravice.

BADEMI

Bademi se dijele na slatke i gorke; s time da su gorki otrovni, a slatki su najukusniji mladi i svježi. Bogatiji su kalcijem od drugog orašastog voća; Sadrže nezasičene masne kiseline sa monozasičenim masnim kiselinama. Dobar su izvor vitamina E, bakra, fosfora i magnezija. Sadrže fitotvari i folnu kiselinu.

Smatra se da imaju važnu ulogu u regulirajući tjelesne mase, regulirajući rad štitne žlijezde, te smanjujući rizik od srčanih oboljenja, pa čak oprinose i u prevenciji dijabetesa.

INDIJSKI ORAŠČIĆ

Indijski oraščić odličan je izvor esencijalnih hranjivih tvari kao što su bakar, magnezij i željezo te je odličan izvor antioksidanasa. Indijski oraščići sadrže više kalija, u odnosu na natrij, tako da su idealna namirnica za osobe koje imaju povišen krvni tlak. Nezasićene masne kiseline, koje sadrži indijski oraščić, blagotvorno utječu i na dijabetes, pomažući sniziti nivo triglicerida i štiteći od dalnjih komplikacija povezanih s visokom razinom šećera i kolesterola. Redovito konzumiranje indijskih oraščića značajno smanjuje rizik od pojave žučnih kamenaca. Indijski oraščić čuva i zdravlje zubi i desni na takav način da uništava bakterije, koje uzrokuju karijes, bolesti desni, akne, tuberkulozu i druge bolesti.

BRAZILSKI ORAŠČIĆ

Brazilski oraščići su najveći orasi, a jedna porcija sadrži i do osam puta više selena od onog što je potrebno unijeti u jednom danu. Selen je snažan antioksidans, koji štiti stanice od oštećenja, ima antikancerogena svojstva, a može igrati ulogu u održavanju zdravog imunološkog sustava. Brazilski oraščići su također dobar izvor bakra, fosfora i mangana. Daju koži zdravi sjaj i poboljšavaju njenu elastičnost, sprječavajući prerno starenje. Imaju važnu ulogu u zdravlju štitnjače jer sudjeluju u metabolizmu joda i proizvodnji hormona štitnjače. Konzumacija brazilskog oraha pomaže u održavanju čvrstoće kostiju, zbog minerala bakra koji je bitan za formira-

nje koštanog tkiva. Bakar pomaže apsorpciji željeza u krvi, dok sveukupni mineralni sastav brazilskog oraha pomaže u poboljšanju gustoće koštanog tkiva. Tiamin iz brazilskog oraha održava zdravlje živčanog sustava. Blagotvoran je i za anksioznost. Redovita konzumacija može pomoći u prevenciji Alzheimerove bolesti.

PINJOLI

Pinjoli su jestive sjemenke iz česera Pinon bora.

Pinjoli su odličan izvor antioksidansa, koji pomaže u borbi protiv slobodnih radikala i jačaju imunološki sustav. To znači da redovita konzumacija pinjola može poboljšati otpornost na sve vrste infekcija. Istraživanje je pokazalo da su antioksidansi iz pinjola korisni u borbi protiv razvoja nekih vrsta raka.

Pinjoli su bogati vitaminima A, C, D, E i luteinom koji pomaže u zaštiti stanica od štetnih utjecaja okoline, ali i poboljšavaju vid. Obiluju i vitaminima B kompleksa – B1, B2, B3, B5, B6 i B9. Sadrže i minerale: željezo, magnezij, cink, fosfor i selen.

Pinjoli su idealan međuobrok jer tijelo opskrbljuju energijom. Odlični su za borbu protiv umora. Bogati su mononezasićenim masnim kiselinama koje pomaže u smanjenju lošeg kolesterola (LDL) i povećanju dobrog kolesterola (HDL).

Istraživanja su pokazala da redovito konzumiranje pinjola može pomoći smanjiti rizik od kardiovaskularnih bolesti. Kao što smo već rekli, pinjoli su bogat izvor zdravih masti, vlakana, biljnih sterola, arginina te vitamina i minerala koji su vrlo važni za zdravlje srca.

Pinjoli sadrže i vitamin E koji štiti kožu od UV zraka.

Orašasti plodovi zdravi su za naš organizam, valja ih redovito konzumirati jer su bogat izvor mnogih vitamina i minerala kojih nema u drugom voću i povrću. Za dnevnu količinu konzumiranja dovoljno je da sadrži šaku tih grickalica, ukoliko želite biti zdravi i ujedno zadržati dobru formu.

Recept: Salata s lješnjacima

Potrebno:

- manji avokado, oljušten i isjeckan na kockice
- pola crvene jabuke, isjeckane na kockice
- dvije žlice grčkog jogurta
- žličica meda
- četiri žlice pečenih lješnjaka

Priprema:

Sitno isjeckano voće izmiješajte. Prelijete smjesom od grčkog jogurta i meda. Odozgo posipati lješnjacima.

Literatura:

<http://www.centarzdravlja.hr/hrana-i-zdravlje/zdrava-prehrana/sto-trebate-znati-o-orasastim-plodovima/>

<http://articles.mercola.com/sites/articles/archive/2015/10/19/best-nuts-seeds.aspx>

<http://body.ba/ishrana/nutricionizam/orasasti-plodovi---izvor-omega-3-masnih-kiselina/244>

<http://blog.naturalhealthyconcepts.com/2017/02/10/pinole/>

<https://nuts.com/healthy-eating/benefits-of-pecans>

Ne BOJ SE!

Ne boj se, jer ja sam te otkupio; imenom sam te zazvao; ti si moj!” (Izaija 43,1)

Naše kušnje su često takve da nam se čine skoro nepodnošljivima, kakve bi sigurno i bile da nema Božje pomoći. Ako se ne oslonimo na Njega, potonut ćemo pod teretom odgovornosti koje sa sobom nose samo tugu i jad. Ali ako Krista učinimo svojim pouzdanikom, nećemo potonuti pod težinom kušnji. Kad se sve čini mračno i neobjasnjivo, trebamo imati povjerenja u Njegovu ljubav; moramo ponavljati riječi koje je Krist izgovorio našoj duši: “Što ja činim, ne možeš razumjeti sada, ali ćeš razumjeti poslije.” Nemojmo spominjati kako je Isus bio položen u Josipov grob i na ulaz doguran i postavljen veliki kamen. Na ispitu vaše vjere pokažite da znate da imate uskrslog Spasitelja koji posreduje za vas i vaše voljene

Biblija stavlja odgovornost za našu sreću na nas. Trebamo gledati na svjetlo života. Naša uporabljivost ovisi o putu koji smo odabrali.

Svi smo mi toliko zaokupljeni traženjem sreće, ali je mnogi rijetko nalaze zbog svojih pogrešnih metoda u traženju. Moramo najozbiljnije nastojati udružiti svoje želje s vjerom. Tada će nam sreća doći skoro neprimjetno. Kad god možemo, bez obzira na okolnosti, s povjerenjem se prepustimo Njegovoj ljubavi i nađimo zaklon u Njemu odmarajući se s povjerenjem u Njegovoj ljubavi, a osjećaj Njegove prisutnosti nadahnut će nas dubokom, spokojnom radošću. Ovo iskustvo donosi nam vjeru koja nam omogućuje da ne budemo uzrujani niti zabrinuti, već ovisni o vječnoj sili.

S nama će biti sila Najvišega. Isus je na našoj strani.

A kad dođu kušnje, s njima će doći i Božja sila.

„A vama su čak i vlasti na glavi sve izbrojane. Stoga se nemojte bojati: vi ste vrjedniji mnogo više negoli mnoštvo vrabaca.“ (Luka 12:7) (Moj život danas str. 184.)